

Отражения на съвестта

Художествена изложба „Екология '87“ в Русе

Отровният въздух над град Русе разтревожи обществеността в цялата страна. За плахата за здравето и живота на хората е проблем, пред който никой не може да остане безпристрастен. Художниците казаха думата си по свой начин: през декември миналата година те организираха изложбата „Екология '87“. Тя бе повод за разговор с младите автори Антоний Софев, Пламен Монеv, Вергиния Пенчева, Делян Хубеноv.

— Как се оформи идеята за „Екология '87“?

— Тя възникна и бе реализирана от членовете на Ателието на младите художници в Русе. Но изложбата не беше само младежка, а имаше „отворени врати“ за всеки, който би искал да участва. В нея активно се включиха и автори от средното поколение: В. Кенарев, Н. Караджов, Т. Филипов, Ц. Цветков и др. Възщност те подкрепиха младите инициатори, сред които освен нас четиримата бяха и Михаил Бешев, Владимир Христов и всички останали, взели присърце изложбата.

— Вие като художници как възприемате темата „Екология“?

— Изключително сериозно, защото е провокирана от конкретна ситуация. Това не е шегата, нито приумицата на художници. Изложбата е израз на нашата човешка, гражданска позиция, на нашата болка. Това беше голяма отговорност пред

самите нас. Не беше толкова важно как ще се възприемат произведенията ни — важно беше да отразим собствената си съвест.

— Какъв отклик очаквахте?

— Не можехме да си представим, че ще има такава силна социална и по-точно емоционална реакция на публиката. За кратко време тази малка изложба бе посетена от над 30 000 души. Получи се отдавна търсеният непосредствен контакт със зрителите. Хората бяха искрено развълнувани, отприщ се натрупаната от години в тях болка. Тази сила на изкуството беше непозната за нас досега.

От друга страна, художествените резултати бяха изненада и за самите нас. Всеки от участниците направи нещо много различно от досегашното. Социалната задача и актуалната тема се оказаха решаващи и за творческите ни търсения.

— Как ще определите основното значение на изложбата?

— Всеки в труда намери начин да изрази своето отношение. Ние сме художници и нашата позиция е изложбата, която направихме. Записките в книгата за впечатления я превърнаха в своеобразен призив.

Ние искаме терминът „мъртва природа“ да остане само в изкуството, а не да се превърне в реалност.

Диана ПОПОВА